

HAMMER'N

ORGAN FOR MARXIST-LENINISTISKE

BYGG- OG ANLEGG SARBEIDERE.

TRENGER VI ET NYTT, KOMMUNISTISK ARBEIDERPARTI I NORGE?

Vi - de norske marxist-leninistene - blir ofte spurt hva det er som skiller oss fra andre grupperinger i vårt land på "venstre" fløy - f.eks. SF, NKP, AUF og "venstrefløyen" i AP. Her skal vi kort forsøke å besvare dette spørsmålet.

MONOPOLKAPITALEN.

I motsetning til alle andre grupper hevder vi at den herskende klassen i Norge er monopolkapitalen. Denne består av de største bankene og forsikrings-selskapene, av de store industrikonsernene av rederkapitalen og handelskapi-talen. Det er denne klassen - som utgjør et forsvinnende lite mindretall av den norske befolkning - som til syvende og sist bestemmer politikken i dette landet. Den bestemmer hvor pengene skal investeres (ikke i Odalen, men i Oslo) hvilke bedrifter som skal slås konkurs (Groaker, Vestfoss, en rekke Halden-bedrifter osv.), de bestemmer lønninger og priser (lavest mulige løn-ninger, høyest mulige priser), den rasjonaliserer og øker arbeidstempoot, den skyr intet i sin jakt etter profitt (f.eks. slippe livsfarlige stoffer ut i luft og vann).

Men monopolkapitalen kan ikke drive denne politikken alene. I sin jakt et-ter penger og profitt trenger den støttespillere. Den viktigste av disse er
STATEN

I motsetning til alle andre grupper hevder vi at staten er et 100% redskap for monopolkapitalen. Gjennom skattene tar den pengene fra de fattige og gir til de rike, den subsidierer monopolkapitalen på tusen måter: bygger veier og jernbaner for den, skaffer den kvalifisert og lydig arbeidskraft gjennom sko-lene, er behjelpelig med å avfolke utkantstrøka så den skal få billig ar-beidskraft i byene, bygger "industrivokstanlegg" til den (f.oks. på Kong-svinger) osv, osv. Staten oppretter lover og institusjoner for å beskytte den (f.oks. arbeidstvistloven og arbeidsretten som forbyr streiker). Staten hol-der videre politi og militærmakt i beredskap hvis intet annet nytter (I den siste tida har vi bl.a. sett hvordan politi har beskyttet streikebrytere ved Norgas og Austad, mens de har arrestert streikevakter, og at tropper har drevet øvelser mot fienden som blei navngitt som SUF(ml) og arbeidere ved bl.a. Trondheim mekaniske verksted).

REVOLUSJON, ENESTE MULIGE VEI TIL SOSIALISMEN.

For å opprette såsialismen i Norge, hevder vi - i motsetning til alle andre grupper - at det er nødvendig at arbeiderklassen tar makta fra monopolkapi-talen og knuser dets statsapparat, og på ruinene av dette bygger sin egen stat, arbeiderklassens stat - en stat som arbeiderklassen oppretter for å sette sin egen politikk ut i livet. Det er dette som kalles proletariats demokratisk diktatur, dvs. at arbeiderklassen undertrykker de gamle makthaverno for å hindre dem i på nytt å bestte gamle maktposisjoner (slik det desverre har skjedd i Sovjet-Unionen) og der arbeiderklassen sjøl nyter godt av et ut-strakt demokrati.

HVORDAN MÅ ARBEIDERKLASSENS PARTI VÆRE?

For å oppnå dette mener vi i motsetning til alle andre grupper, at det er

nodvendig å skape et nytt kommunistisk arbeiderparti i vårt land. Et parti, som for å unngå å gjøre de samme feil som arbeiderpartier har gjort for oss, studerer arbeiderklassens erfaringer gjennom mer enn 100 års klassokamp slik de er oppsumert av klassens største ledere. Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung. Et slikt parti må aldri skille seg fra arbeiderklassen, eller la seg bestikke av klassefienden slik som Brattoli, Aspengron og små og store pamper i LO. Derfor må partiet ha den nødvendige disiplin over sine medlemmer, spesielt er dette viktig i alle mulige tillitsverv slik som i Storting, kommunestyre, fagforeninger osv. for her er mulighetene for bestikkelser fra monokapitalen størst. Kort sagt: Partiet må være klassens 100%, en del av klassen, der tendenser til å skille seg fra sine klassefeller ikke vil bli tålt.

Et PARTILAG FOR ANLEGG OG BYGGEPLASSER!

Dotte er noon av årsakene til at vi hverken kan delta i SF, NKP AUF eller AP. Sjølsagt avviser vi ikke samarbeid med dem om konkrete saker, men ideologiske eller organetatoriske kompromisser med dem kommer ikke på tale. Disse gruppene vingler hit, snart dit. I det ene øyeblikket slår de seg for brystot og skriker høyt om sosialisme og arbeiderklassens interesser, i det neste kryper de på magen frem og logrer for storkapitalen med sitt prat om at "vi lever jo i et demokrati, og vi må følge parlamentariske spilleregler" osv.

Arbeiderklassen trenger altså sitt eget parti. Vi - marxist-leninistiske bygg- og anleggsarbeidere - har som viktigste mål å bygge et partilag i bygg- og anleggsbransjen i Oslo-området. Kamerat! Vi ber deg studere denne avisa og annet materiell vi gir ut, først og fremst arbeideravisa **KLASSEKAMPEN**. Er det noe du er uenig i eller usikker på så bare spør oss. Det er ikke noe vi heller vil enn å diskutere politikke vår.

FAGLIG LANDSKONFERANSE OM EEC.

At arbeiderklassen for alvor har innsatt faren ved et eventuelt EEC-medlemskap, ble ettertrykkelig slått fast på den faglig politiske landskonferansen som Folkebevegelsens Faglige Utvalg arrangerte i Oslo 21/1 - 23/1. Det mest positive må sies å være at faglige tillitsmenn har rovet seg løs fra den bak-tunge måten motstandsbevegelsen har behandlet EEC-spørsmålet på, og nå lanserer virkemidler som vi kommunister har framholdt er de eneste som kan vinne fram. Politisk streik mot norsk EEC-medlemskap har av ledelsen i FB lenge vært avvist som "udemokratisk", men fikk på konferansen oppslutning fra det store flertall.

Flere andre idéer om hvordan kampen mot EEC skal føres kom også fram. Her skal nevnes noen:

1) På hver arbeidsplass, i hver bedriftsklubb i hver fagforening - overalt hvor det er mulig - bør det avholdes urneavstemninger for eller mot EEC-medlemskap. Dotte er en fin måte å mobilisere folk på, og dessuten vil valgresultet vise EEC-tilhengernes med Brattoli, Willoch og Aspengron i spissen hvor folket står.

2) På alle arbeidsplasser, klubber og foreninger må det reises krav om at det foretas urneavstemning i LO om EEC. Den innkalte LO-kongressen er tværs igjennom udemokratisk valgt og på ingen måte representativ for medlemmenes syn. Dotte kravet bør vi også reise overfor våre forbund.

3) Det må opprettes lokale avdelinger av FB overalt på arbeidsplassene.

4) Det bør avholdes et stort folkotog av arbeidere, funksjonærer, fiskere, bønder, husmodre, skolelever og studenter med krav om at folkeavstemninga skal holdes for sommerferien.

5) Vi må allerede nå agitere for en landsomfattende politisk generalstreik mot EEC.

Kamerat! Situasjonen er alvorlig, men slaget er på ingen måte tapt. Det er motstanderne som er på offensiven. Diskuter disse idéene med dine arbeidskamerater! Ta skritt for å få satt dem ut i livet!

NEI TIL SALG AV NORGE!

NEI TIL EEC!